

Ensikertalaisten tuuria **2005 Helsinki-Tallinna Recessa**

Kuva: Mikko Horsmanheimo

Kippari vietti lähtöpäivän merellä purjehtien työkavereiden kanssa. Näin ollen Corinne olikin hyvissä ajoin Katajanokan vierasvenesatamassa, jonne miehistökin alkoi pikkuhiljaa valua.

Miehistöksi oli lupautunut Anna, Kimmo, Taru ja Vesa. Kisa oli meille ensimmäinen Helsinki-Tallinna Race, joten kaikilla oli sopivasti perhosia vatsassa. Annan ja Tarun kanssa olimme kyllä olleet Espoo-Suursaari Recessa ja Kimmokin oli keväällä mukana Emäsalon lenkissä. Kiinnitelimme kilpailunumerot, irroitimme köydet hyvissä ajoin ja kiersimme Kauppatorin puolelle passintarkastukseen. Muodollisuudet sujuivat ripeästi hyvien järjestelyjen johdosta ja ajoimme koneella Harakan ja Uunisaaren välistä kohti lähtöaluetta. Tässä vaiheessa nostettiin purjeet ja alettiin tunnustella tuulta.

Sääennustus lupaili meille parasta mahdollista eli kevyen kelin kryssikisää, joten purjevalintoja meidän ei tarvinnut pohtia. Keulalle nousi I Genoa.

Startti päätettiin ottaa ylämerkiltä, hiukan saaren katveesta luottaen veneen kevyen tuulen ominaisuuksiin.

Lähtö onnistui kohtuullisen hyvin, myöhässä ei oltu tällä kertaa kuin reilut 20 sekuntia. Tosin useat X-79:t olivat meidän edellä. Oli lähdössä toinenkin Inferno 29, heillä taisi olla trimmit hukassa, kun huomasimme liikkuvan kovempaa ja korkeammalle. Parin vendan jälkeen päästiin vetämään pidempi siivu kohti Katajaluotoa. X:t ajoivat edelleen hyvin ja meidän lähtöryhmän kärki oli muutenkin hyvin nipussa.

Katajaluodon kiertämisen jälkeen lähdettiin kohti Kasuunia edelleen tiukkaa kryssiä. Tässä vaiheessa miehistö

alkoi laidalla katsella pimenevässä illassa kelloa, koska ilotulituksen SM:t alkaisivat klo 22. Taisimme olla jossain Gråskräsbådanin tasolla kun Suomenlinnan yläpuolella alkoi räiskyä. Ilotulitus hävisi kuitenkin merellä olevalle upealle tunnelmalle.

Tässä vaiheessa tuntematon vene lähestyi meitä yläpuolelta, purjenumeroista emme saaneet selvää, tunnistimme ainoastaan laminaattipurjeet. Päätelimme että veneen täytyy olla jostain isommasta luokasta ja päästimme sen suosiolla yläpuolelta ohi. Jälkikäteen totesimme että vene oli ilmeisesti Mellow Light (Siesta 32).

Sijaintimme oli muita hieman korkeammalla, alhaalla näkyi hieno vihreistä ajovaloista täyttynyt meri. Hiukan ennen Kasuunia tuuli kääntyi hieman epäedullisempaan suuntaan ja osa vihreistä valoista muuttui punaisiksi.

Kun lähestyimme kasuunia oli ensimmäisen taktiikkapalaverin paikka. Kuinka pitkälle jatkaisimme halssia ja missä vaiheessa otetaan vanda kohti Tallinnaan. Käytännössä oli jo ihan pimeää, mutta yritimme hahmottaa sijaintiamme muihin nähden ja totesimme, että olemme hyvin keulilla ja suurin osa fleetistä on meidän takana ja alempana. Näin ollen päätimme kuitenkin jatkaa samalla halssilla sillä se vei meitä lähemmäksi merkkiä.

Yö oli selkeä ja kruunuksi taivaalle nousi möllöttämään täysikuu. Pian kuultiinkin edessä olevasta veneestä haitarin soittoa ja joku tulkitsi hienosti Olavi Vïrran Täysikuun, joten kaikista vakavimmalla mielellä ei tuossa veneessä kilpailtu. Sen verran siellä oltiin kuitenkin tilanteen tasalla, että kun ohituksen jälkeen aloimme varjostamaan, niin he heittivät vendan.

Me jatkoimme edelleen suoraan vaikka suurin osa takana tulevasta fleetistä näytti valojen perusteella jo kääntyneen. Keskellä Suomenlahtea edestämme meni kolmen rahtilaivan letka, jonka jälkeen mekin heitimme vendan. Näin kauas itään oli ajanut vain muutama vene. Hetken kuluttua tuuli alkoi kuitenkin kääntyä ja jouduimme laskemaan kurssia tiukasta kryssistä. Sadattelun jälkeen totesimme, että luultavasti tässä ei paljoa hävitä, sillä saimme vauhtia toista solmua lisää.

Tallinnan matalaa lähestyessä kilpailun ulkopuolinen isohko virolainen purjevene kävi häiriköimässä meitä pariin otteeseen, toisella kertaa osasivat jo pyytää anteeksi.

Tallinnan matalan majakka otettiin niin läheltä kuin uskallettiin. Tämän jälkeen päästiin nostamaan taas tiukaan vastaiseen.

Tallinnan matalan jälkeen veneitä rupesi näkymään ympärillä, joku yritti ahdistella takana. Nostimme hiukan ja pakotimme tuntemattoman veneen heittämään vendan.

Aamun valjetessa huomasimme, että takana oli taas vene. Piinasimme kurssia sen verran, että pääsimme syöttämään heille paskoja ja estämään ohituksen. Luonnollisesti oma vauhtimekin kärsi tästä hieman, mutta venettä emme pystyneet vielä tunnistamaan, Kun päivä sitten valkeni vielä hieman lisää näimme kiikareilla purjenumeron ja totesimme veneen olevan iso X reilun kymmenyksen isommalla Lys luvulla ja ajavan ORC-luokassa, ei siis hätää. Päästimme veneen nousemaan suosiolla rinnalle ja heitimme vendan.

Auringon noustessa myös tuuli piristyi hieman, mutta koko kisa saatiin ajaa täysillä purjeilla. Tallinnanlahtea ylös kryssittäessä tuntui, että maali ei tule vastaan ikinä. Tuuli käyttäytyi merkillisesti ja sen lukeminen väsyneillä silmillä oli hankalaa. Yön hyvät fiilikset sijoituksesta muutuivat sekavammiksi myös sen takia, että myöhemmin lähteneet isommat veneet pakkasivat lahdelle heti meidän perässä. Lopulta päästiin kuitenkin maaliin, laskettiin purjeet ja ajeltiin koneella tullilaituriin.

Kipparin hoitaessa rajamuodollisuuksia tarkkailimme Mellow Lightin miehistön kanssa perässä tulevia. Meidän luokan veneitä ei kuitenkaan näkynyt, joten tilanne alkoi näyttää hyvältä. Venekin koki järjestäjien puolesta pienimuotoisen katsastustarkastuksen.

Loppujen lopuksi olimme kuitenkin tyytyväisiä lopputulokseen, toinen sija ensikertalaisille on oikein hyvä. Pääsimme siis pokkaamaan luokkamme toisen palkinnon, häviten ensimmäiselle kolmisen minuuttia (Mellow Light, Siesta 32).

Pinnamiehet (Ville ja Kimmo) eivät olleet nukkuneet koko yönä silmäystäkään, joten ajaminen ja shiftien tarkkailu olisi voinut lopussa sujua paljon paremminkin.

FIN 2603 CORINNE

Helsinki-Tallinna Race 2005

Ville Vihne

Anna Tammi

Kimmo Pöntiskoski

Taru Rannanjärvi

Vesa Koskinen